

- 2) Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma również znaczenie to, czy właściciel znaku towarowego posiada jeszcze wcześniejsze prawo (uznane przez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego) do oznaczenia zarejestrowanego w charakterze znaku towarowego, a jeśli tak, to czy znaczenie ma to, czy właściciel znaku towarowego może na podstawie tego jeszcze wcześniejszego uznanego prawa zakazać osobie trzeciej używania rzekomo „wcześniejszego prawa”?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana), Dz.U. 2008, L 299, s. 25.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 2 marca 2021 r. – Proximus NV / Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sprawa C-129/21)

(2021/C 189/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Proximus NV

Druga strona postępowania: Gegevensbeschermingsautoriteit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy 2002/58/WE (¹), w związku z art. 2 lit. f) tej dyrektywy i art. 95 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (²) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku braku odmiennych uregulowań krajowych, dopuszcza on, aby krajowy organ nadzorczy wymagał „zgody” abonenta w rozumieniu ogólnego rozporządzenia o ochronie danych na publikację jego danych osobowych w publicznych spisach abonentów telefonicznych i w ramach usług biur numerów, zarówno tych publikowanych przez samego operatora, jak i przez innych dostawców?
- 2) Czy przewidziane w art. 17 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych prawo do usunięcia danych należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie zakwalifikowaniu przez krajowy organ nadzorczy wniosku abonenta o usunięcie z publicznych spisów abonentów telefonicznych i z usług biur numerów jako wniosku o usunięcie danych w rozumieniu art. 17 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych?
- 3) Czy art. 24 i art. 5 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, aby krajowy organ nadzorczy wywodził z mającej swe źródło w tych przepisach odpowiedzialności, że administrator powinien wdrożyć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, aby poinformować innych administratorów, a mianowicie dostawcę usług telefonicznych oraz innych dostawców spisów abonentów i usług biur numerów, którzy otrzymali dane od tego administratora, o cofnięciu przez zainteresowanego zgody stosownie do art. 6 w związku z art. 7 rozporządzenia?
- 4) Czy art. 17 ust. 2 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby krajowy organ nadzorczy nakazał dostawcy publicznego spisu abonentów i usług biura numerów, do którego zwrócono się o zaprzestanie publikowania danych określonej osoby, aby podjął on stosowne środki służące poinformowaniu wyszukiwarek internetowych o tym wniosku o usunięcie danych?

(¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Dz.U. 2002, L 201, s. 37.

(²) Rozporządzenie (UE) 2016/679 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), Dz.U. 2016, L 119, s. 1.